

Pinksteren 2010: Team mojo Rotary fietst de Trans Limburg.

Dag 1 (22 mei): Indraaien en heuvels cruisen.

Daar is hij dan, de tocht waar ik lang naar uit gekeken heb, met een combinatie van vrees en verlangen. In drie dagen 210 km en 4000 hoogtemeters afleggen op de mountainbike! Vroeg in de ochtend vertrekken Johan en ik vanuit Vierhouten. Na de hartelijke ontvangst door Patrick Dieteren met vlaai, krijgen we de tocht en de gps uitgelegd. Met 't mooiste weer van de wereld op de fiets gestapt voor de eerste 60 km en 1300 hoogtemeters. Het was een prima fietsdag.. De route is goed opgebouwd, de eerste dag nog niet zo zwaar. Maar let wel: dit is geen tocht voor wie niet getraind heeft!

De route is prachtig, veel kleine rustige paden, weinig asfalt en met voor ieder's interesse wat moois: natuur en kastelen bijvoorbeeld.

En veel kasteelvrouwen zijn tegenwoordig een stuk stoerder..

Tegen half vijf zegt Johan 'die voorrem klinkt wel raar'. Een hol geluid van, ahum, staal tegen staal. De remblokken zijn op. Zou ook best kunnen, na de natte Ardeense modder en het feit dat de blokjes al eens van achter naar voren zijn geplaatst toen achter nieuwe blokjes kreeg. Het is nog door mijn hoofd gegaan: moet ik remblokken meenemen? Niet echt voor mijn fiets, die is net nieuw. En die van Freek is ongepland meegegaan. Dus daar zaten we op zaterdag 16.30 uur, voor het pinksterweekend, met nog een kleine 3000 hoogtemeters te gaan, zonder voorrem. 🚗

In de hoofdstraat van het dorp zat een fietswinkel, snel erheen om erachter te komen dat die net een half uur dicht was. Na rond vragen kregen we te horen dat 5 km verder een zaak zat die gespecialiseerd was in MTB fietsen. Wij pezen om er op tijd te komen, gelukkig niet te heuvelachtig. Iets voor vijven komen we binnen, de man zegt dat hij alleen racefietsen repareert. Op ongeveer een kilometer zit wél een MTB-zaak... "maar dan moeten jullie wel opschieten he?". Hop, daar gingen we al. Het was inderdaad nog geen 2 km verder, maar wel continu bergop. Tjonge wat heeft Limburg veel kleuren op die ogenblikken.

Nat en duizelig komen we boven en zien gelukkig nog wat (MTB) fietsen buiten staan. Wij de drempel over, gehaald. In mijn hoofd zijn al de andere opties al langs geweest: einde Trans Limburg?, remblokken thuis ophalen?, Freek vragen?, MTB huren bij Patrick?, niet meer remmen met voor?, etc. Affijn, de fietsmaker kijkt naar de fiets en weet dat hij niet de goede remblokken heeft. 🚗 🚗 We krijgen het vriendelijke advies om de voorrem te ontzien, of te wisselen met achter. Johan ziet er geen probleem in om alleen met achterrem te remmen. En zo is het gebeurd. Zijn remmen ziet er vanaf nu dus zó uit.

We hoefden vanaf de fietsenwinkel ons alleen nog maar naar beneden te laten rollen, om bij het hotel aan te komen en in een groot glas bier (hersteldrank!) te duiken. Zaaalig.

Tip van de dag: remblokken meenemen, de juiste soort van iedere fiets, is toch handig.

Dag 2: Lang.

Deze dag wordt in kilometers de langste: zo'n 90 km en 1200 hm. Niet al te vroeg vertrokken, over elven: we zijn in het zuiden, doucement dus. Bagage in het hotel achter gelaten, die wordt keurig vervoerd naar het volgende hotel. Na zo'n 2 uur fietsen heeft Johan iets te eten nodig. De gedachte is om een cafetaria of iets dergelijks aan te doen. We rijden een bebouwde kom in waar de route langs loopt. Het blijkt Maastricht te zijn, dus in dat geval gaan we op zoek naar een terrasje. Gevonden na een km of drie. Lekker hapje gedaan en tegen half drie weer verder, met slechts 25 km op de teller. Ik begon me wat zorgen te maken, maar we bespraken dat het goed is om niet met die druk te fietsen. Het is lang licht en je kunt altijd van de route af om in een rechte lijn het hotel te bereiken. Maar zonder de hele Trans Limburg te hebben gefietst thuiskomen, lokt ook niet echt. Dus in een mooi tempo doorfietsen. Na de eerste pittige klimkilometers vandaag, gaat het middenstuk een hele tijd over flauw glooiende brede zandgrindpaden. Dus daar kun je snelheid maken .. en leuke banden rijden. Twee stuks vandaag! We hadden gelukkig ook twee reserve binnenbanden mee op de reis, één in de rugtas, en één.. tja in het hotel .. (wat zou de tip van de dag worden?) De tweede leuke band dus maar geplakt, wat ook prima ging.

Tussentip: Neem genoeg binnenbanden mee, en laat ze niet in het hotel achter.

Het is een schitterende route, met veel afwisseling: bossen, wandelpaden, veesporen, en: een tunnel!

Snel...

Sneller...

Snelst...

Het laatste stuk was weer prachtig door mooie natuur en natuurlijk veel heuvels. Maar het venijn zit in de staart!! Dat zie je al een beetje aan het gekronkel van de route op de gps. De middag loopt over in de avond en de schaduwen worden langer. En langer.. Maar we hebben plezier, het is lang licht en we hebben nog energie.

Energie hebben we echt nodig voor de verrassing: de trap! Nadat we die hadden gehad waren we toe aan ons eerste getelletje. Maar wat zou het, als je maar plezier hebt en lekker kunt fietsen

Let op de tijd... en we waren er nog lang niet!

Tip van de dag: Houd rekening met vertraging en vertrek voor tieners, zoals de organisatie aanraadt!

Dag 3: Limburg op zijn mooist!

De derde dag, de dag van de waarheid! Wederom geslapen als een os, een total knock-out. We leren veel van deze tocht en zitten vandaag om 9.15 uur op de fiets. Het moet de zwaarste dag worden. Johan's knie blijkt bij de start pijnlijk. Dat is vervelender dan onze moeie spieren, want die worden wel weer warm en soepel tijdens het fietsen. Hij moet het vandaag vooral met zijn rechterbeen doen, en niet te vergeten alleen met de achterrem. Laten we hopen dat het niet onverstandig is geweest dat hij door fietste. De haven is in zicht en we willen het allebei het liefst halen, dat is zeker waar.

Wederom de complimenten voor de prachtige route. Nauwelijks verharde wegen, veel voetgangerspaden en ook singletracks. Limburg op zijn mooist!

Met een knarsende knie, een lege rem, maar een opgewekt gemoed tikten we kilometer na kilometer af. Er is ook nog tijd voor een raadsel. Wat hoort op de foto hieronder, níet bij elkaar?

Pfff, fietsen fietsen, heuvel op heuvel af. Paadje in en uit kronkelend...weiland in weiland uit, fiets over de hekken tillend. En dat geeft een beeld waar we het voor doen, kijk!

Ofwel:

Wij, Moniek en Johan, ofwel het **Team mojo Rotary**, zijn ons aan het voorbereiden voor de **Duchenne Heroes 2010**, die van 12 tot 18 september 2010 van Luxemburg tot Nijmegen, 700 kilometer gaat fietsen om geld in te zamelen voor onderzoek naar de spierziekte Duchenne. Als we nu de tussenstand opmaken, kunnen we niet anders concluderen dan dat het een fantastische en succesvolle tocht gaat worden. Over enkele maanden zijn we er helemaal klaar voor. Het bijdragen aan een giga opbrengst voor dit goede doel, dat de kwaliteit van leven voor Duchenne-patiënten kan verbeteren, dat geeft de energie om te blijven doorgaan! Kijk voor sponsormogelijkheden op de site 2010.duchenneheroes.nl en ga naar ons weblog, via [/deelnemers/teams/team mojo rotary](#).

De finale.

En dan komt Valkenburg in zicht. De 'Amstel Gold Experience' is waar we Patrick Dieteren weer ontmoeten. Daar is het, ik krijg acuut zin in een biertje!

Het is gelukt, we hebben het gehaald! We kunnen het maar op 1 manier vertellen: dit was écht **LIMBURGS MOOISTE**.

Onze kleren en handdoeken liggen klaar, we kunnen douchen en rusten. Het was een fantastische rit, schitterende route, goed georganiseerd met het bagagetransport en de prima overnachtingsplaatsen. Een aanrader, zelfs voor een tweede keer! Het certificaat is binnen.

Patrick, fantastisch. Dankjewel voor de perfecte organisatie en gastvrijheid en tot een volgende keer!

Moniek van Balen
Johan Dammers